

wymogi dotyczące poinformowania uczestnika przetargu o przyczynach odrzucenia jego oferty (art. 100 ust. 2 rozporządzenia nr 1605/2002) oraz zasadę przejrzystości (art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 1605/2002), a także, opierając się na subiektywnych i abstrakcyjnych kryteriach oceny ofert technicznych, odrzucił ofertę strony skarżącej bez podania uzasadnienia takiej decyzji, ani wskazania liczby przyznanych punktów, nawet pomimo wystosowania dodatkowego żądania udzielenia tych informacji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący nieprawidłowej oceny oferty strony skarżącej oraz bezpodstawnego charakteru decyzji o odrzuceniu oferty

— Według strony skarżącej Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn błędnie ocenił jej techniczną ofertę oraz naruszył zasady równego traktowania i niedyskryminacji (art. 89 ust. 1 rozporządzenia nr 1605/2002), odrzucając jej ofertę ze względu na to, że jej części technicznej przyznano niewystarczającą liczbę punktów, mimo że oferta ta spełniała wymogi określone w zaproszeniu do składania ofert, a także była zgodna z przedmiotem i celami umowy. O błędnej ocenie oferty świadczy także fakt, że strona pozwana nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wyjaśnień co do poszczególnych punktów przyznanych za spełnienie kryteriów oceny ofert technicznych, ani informacji, ile punktów przyznano łącznie ofercie technicznej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1922/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (Dz.U. 2006, L 403, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2012 r. — Austria przeciwko Komisji

(Sprawa T-427/12)

(2012/C 373/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer, pełnomocnik, wspierana przez M. Windischa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. d) w związku z ust. 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa S.A.28487 (C 16/2009 ex 254/2009), w którym udzieloną przez Austrię gwarancję finansową na rzecz Bayerische Landesbank opisano jako pomoc państwa udzieloną przez Republikę Austrii na rzecz Bayerische Landesbank w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oraz uznano ją za zgodną z rynkiem wewnętrznym ze względu na zobowiązania zawarte w załącznikach I i III oraz warunki określone w załączniku II, a także
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie prawa do bycia wysłuchanym

W ramach wskazanego zarzutu strona skarżąca podnosi, że przed zakwalifikowaniem przyznanego przez nią środka jako pomocy nie została ona wysłuchana przez stronę pozwaną. W konsekwencji została ona pozbawiona możliwości przedstawienia rzeczywistej treści prawnej porozumienia i zgłoszenia późniejszych zmian stanu rzeczy.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE

W tym miejscu strona skarżąca podnosi, że Komisja nie uzasadniła w swej decyzji, dlaczego sporny środek należy uznać za pomoc, względnie dlaczego pomoc ta jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. W konsekwencji podmioty, których akt prawny dotyczy zostały pozbawione możliwości zapoznania się z głównymi powodami jego przyjęcia, a sądom Unii uniemożliwiono przeprowadzenie kontroli, do której są one powołane.

- 3) Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 i 108 TFUE

Według strony skarżącej uznanie spornego środka za zgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc stanowi naruszenie art. 107 i 108 TFUE. Strona skarżąca wyjaśnia w tym względzie, że za przyznanie spornego środka nie zostało wypłacone żadne wynagrodzenie według stawek rynkowych i że środek ten nie ma też wpływu na stabilność finansową czy utrzymanie dostępności kredytów w państwie, które środek ten przyznało, czyli w Austrii, względnie że Republika Austrii nie może we właściwy sposób nadzorować w innym państwie członkowskim realizacji jakichkolwiek celów, jakie mogły zostać wyznaczone.

- 4) Zarzut czwarty: naruszenie art. 125 TFUE

W tym kontekście strona skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 125 ust. 1 TFUE państwo członkowskie nie odpowiada za zobowiązania rządów centralnych, władz regionalnych lub lokalnych innego państwa członkowskiego, ani ich nie przejmuje. Ponieważ jednak zaskarżona decyzja Komisja ma takie właśnie konsekwencje, strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 125 TFUE.

- 5) Zarzut piąty: przekroczenie kompetencji przez stronę pozwaną

Według strony skarżącej Komisja oceniła w niniejszym wypadku stan faktyczny, który w rzeczywistości w ogóle w tej postaci nie zaistniał. Komisja przekroczyła w ten sposób swe kompetencje.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2012 r. — Global Steel Wire przeciwko Komisji

(Sprawa T-438/12)

(2012/C 373/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i P. Herrero Prieto)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu Unii Europejskiej o:

- stwierdzenie na podstawie 264 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca;
- nakazanie Komisji aby, na podstawie art. 24 statutu Trybunału oraz art. 64 § 3 regulaminu przed Sądem, przedstawiła dokumenty, obliczenia i inne elementy stanu faktycznego lub prawnego, na podstawie których oparła się ona uwzględniając wnioski o stwierdzenie braku zdolności płatniczej przedstawione przez Proderac, CB, ITAS, OriMartin, Siderúrgica Latina Martin oraz uwzględniając wniosek o obniżenie kwoty grzywny nałożonej na ArcelorMittal;
- w każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została skierowana przeciwko decyzji Komisji, w której instytucja ta nie uwzględniła złożonego do niej przez skarżącą wniosku o stwierdzenie braku zdolności płatniczej lub odroczenie płatności z wyłączeniem obowiązku ustanowienia gwarancji bankowej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy błędów faktycznych i naruszeń prawa, jakich dopuściła się Komisja oceniając zdolność płatniczą skarżącej do zapłaty grzywny.

- 2) Zarzut drugi dotyczy błędów faktycznych i naruszeń prawa, jakich dopuściła się Komisja oceniając zdolność płatniczą udziałowców skarżącej.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji ze względu na to, że Komisja, uznając, iż inne przedsiębiorstwa z tego sektora znajdują się w sytuacji braku zdolności płatniczej, obniżyła kwoty nałożonych na nie grzywnien albo zniosła obowiązek ustanowienia gwarancji.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa do obrony:

- w pierwszej kolejności Komisja nie dała skarżącej możliwości przedstawienia jej stanowiska;
- w drugiej kolejności Komisja naruszyła reguły konkurencji nie uwzględniając zasady kolegialności;
- wreszcie, Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2012 r. — Trefilerías Quijano przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-439/12)

(2012/C 373/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i P. Herrero Prieto)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie 264 TFUE nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca;
- nakazanie Komisji aby, na podstawie art. 24 statutu Trybunału oraz art. 64 § 3 regulaminu przed Sądem, przedstawiła dokumenty, obliczenia i inne elementy stanu faktycznego lub prawnego, na podstawie których oparła się ona uwzględniając wnioski o stwierdzenie braku zdolności płatniczej przedstawione przez Proderac, CB, ITAS, OriMartin, Siderúrgica Latina Martin oraz uwzględniając wniosek o obniżenie kwoty grzywny nałożonej na ArcelorMittal;